

BELGISCHE SENAAT

 ZITTING 2000-2001

26 MAART 2001

Wetsontwerp tot wijziging van de wet op het politieambt, de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus, en tot wijziging van overige wetten inzake de inplaatsstelling van de nieuwe politiestructuren

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER **VANDENBERGHE** EN MEVROUW **THIJS**

Art. 3

Het artikel doen vervallen.

Verantwoording

De bedoeling van het ontworpen artikel 3 is dubbel:

1° Het toezicht op het gevangeniswezen, dat volgens de wet van 7 december 1998 — in geval van nood — aan de federale politie werd toevertrouwd, tevens aan de lokale politie toe te vertrouwen.

2° De uitvoering van deze opdrachten aan de dwingende richtlijnen van de minister van Binnenlandse Zaken toe te vertrouwen.

Gezien de geringe middelen waarover de lokale politie zal beschikken, is het niet aangewezen de lokale politie met een bijkomende — en zeer zware — taak te belasten.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-700/1 - 2000/2001:

Nr. 1: Wetsontwerp.

SÉNAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 2000-2001

26 MARS 2001

Projet de loi modifiant la loi sur la fonction de police, la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, et d'autres lois relatives à la mise en place des nouvelles structures de police

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. **VANDENBERGHE** ET MME **THIJS**

Art. 3

Supprimer cet article.

Justification

L'article 3 proposé a un double objectif:

1° Confier également à la police locale le contrôle des établissements pénitentiaires, que la loi du 7 décembre 1998 a confié — en cas d'urgence — à la police fédérale.

2° Soumettre l'exécution de ces missions aux directives contraignantes du ministre de l'Intérieur.

Vu le peu de moyens dont disposera la police locale, il faut éviter de la charger d'une mission supplémentaire et très lourde.

Voir:

Documents du Sénat:

2-700/1 - 2000/2001:

N° 1: Projet de loi.

Bovendien breidt de minister zijn bevoegdheid om aan de lokale politie dwingende richtlijnen op te leggen, uit, hetgeen indruist tegen de algemene filosofie van de wet van 7 december 1998.

De memorie van toelichting bepaalt immers dat de lokale politie in geval van onlusten kan worden ingezet door de minister van Binnenlandse Zaken.

Welnu, is de handhaving van de openbare orde per definitie een lokale bevoegdheid, dat door het lokale niveau moet worden uitgevoerd, zonder dat de federale overheid dwingende maatregelen hiervoor hoeft op te leggen.

Nr. 2 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 11bis (nieuw)

Een artikel 11bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 11bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 12bis ingevoegd, luidende :

«Art. 12bis. — Wanneer in de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de vertegenwoordiging van de gemeente geen enkel lid van de Nederlandse of geen enkel lid van de Franse taalaanhorigheid telt, maakt het eerste niet verkozen gemeenteraadslid per gemeente dat behoort tot de niet in de politieraad vertegenwoordigde taalgroep, er van rechtswege deel van uit. Het aantal leden bedoeld in artikel 12, eerste lid, wordt in dat geval telkens vermeerderd met één eenheid. In deze gemeenten kan daartoe in de voordrachten bedoeld in artikel 16, melding worden gemaakt van de taalaanhorigheid van de kandidaten.

De taalaanhorigheid wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 23bis, § 2, van de gemeentekieswet.»

Verantwoording

Dit amendement beoogt de samenwerking te bevorderen binnen de diverse politieraden van de twee gemeenschappen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest samenleven. Gelet op het belang van de politieraden in het algemeen en mede gelet op het specifieke belang van de politieraden in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, is het daarbij immers ondenkbaar dat de Nederlandstaligen geen stem zouden hebben in het veiligheidsbeleid van ons hoofdstedelijk gewest met zijn miljoen inwoners.

Nr. 3 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 22

In het ontworpen artikel 140ter, tweede lid, 6°, de woorden «of het aanleveren van de vereiste aan het sociaal secretariaat GPI» weglaten.

En outre, le ministre élargirait son pouvoir de donner des directives contraignantes à la police locale, ce qui va à l'encontre de la philosophie générale de la loi du 7 décembre 1998.

L'exposé des motifs prévoit en effet que le ministre de l'Intérieur peut faire appel à la police locale en cas de troubles.

Or, le maintien de l'ordre public est par définition une compétence locale, qui doit être mise en œuvre au niveau local, sans que les autorités fédérales doivent imposer des mesures contraignantes en la matière.

N° 2 DE M. VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 11bis (nouveau)

Insérer un article 11bis (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 11bis. — Un article 12bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

«Art. 12bis. — Lorsque, dans les communes de la Région de Bruxelles-Capitale, la représentation de la commune ne compte aucun membre d'appartenance linguistique soit française, soit néerlandaise, le premier conseiller communal non élu, par commune, appartenant au groupe linguistique non représenté au sein du conseil de police, fait partie de ce conseil de plein droit. Dans ce cas, le nombre de membres visé à l'article 12, alinéa 1er, est chaque fois majoré d'une unité. Dans ces communes, les présentations visées à l'article 16 peuvent, à cet effet, faire mention de l'appartenance linguistique des candidats.

L'appartenance linguistique des candidats est déterminée conformément à l'article 23bis de la loi électorale communale.»

Justification

Le présent amendement vise à favoriser la collaboration au sein des divers conseils de police des deux communautés qui vivent dans la Région de Bruxelles-Capitale. Vu l'importance des conseils de police en général et l'importance spécifique des conseils de police dans la Région de Bruxelles-Capitale, il est en effet impensable que les néerlandophones n'aient pas leur mot à dire dans la politique de sécurité de notre région capitale qui compte un million d'habitants.

N° 3 DE M. VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 22

À l'article 140ter, alinéa 2, 6°, proposé, supprimer les mots «ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI».

Verantwoording

De onduidelijke redactie van deze bepaling leidt tot rechtsonzekerheid.

Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk door welke overheid en onder welke voorwaarden de personeelsleden van de lokale politie zullen worden uitbetaald. Het ontworpen artikel 140ter, tweede lid, 6°, lijkt een alternatief te bieden («het uitvoeren van de betaling voor rekening van de zone of het aanleveren van de vereiste betalingselementen aan het sociaal secretariaat GPI»).

Door het weglaten van het tweede lid van punt 6 wordt deze ambiguïteit opgeheven.

In het derde lid van hetzelfde artikel lijkt die taak daarentegen te worden toevertrouwd aan de Centrale Dienst voor vaste uitgaven («voert de CDVU de beslissingen (...) uit»), terwijl volgens het ontworpen artikel 140quater, derde lid, 2°, de lokale politie vraagt om de overzending van de berekening en de gegevens die noodzakelijk zijn voor de betaling, wat erop lijkt te wijzen dat de gemeente of de meergemeentezone, indien ze haar personeel zelf zou willen uitbetalen, daarom moet verzoeken.

Het woordje «vragende» dient bijgevolg te worden geschrapt. Iedere gemeente dient immers zelf haar personeel te kunnen uitbetalen, zonder dat zij daar specifiek moet om verzoeken.

Nr. 4 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW THIJS

Art. 23

In het ontworpen artikel 140quater, derde lid, 2°, het woord «vragende» weglaten.

Verantwoording

De onduidelijke redactie van deze bepaling leidt tot rechtsonzekerheid.

Zo is het bijvoorbeeld niet duidelijk door welke overheid en onder welke voorwaarden de personeelsleden van de lokale politie zullen worden uitbetaald. Het ontworpen artikel 140ter, tweede lid, 6°, lijkt een alternatief te bieden («het uitvoeren van de betaling voor rekening van de zone of het aanleveren van de vereiste betalingselementen aan het sociaal secretariaat GPI»).

Door het weglaten van het tweede lid van punt 6 wordt deze ambiguïteit opgeheven.

In het derde lid van hetzelfde artikel lijkt die taak daarentegen te worden toevertrouwd aan de Centrale Dienst voor vaste uitgaven («voert de CDVU de beslissingen (...) uit»), terwijl volgens het ontworpen artikel 140quater, derde lid, 2°, de lokale politie vraagt om de overzending van de berekening en de gegevens die noodzakelijk zijn voor de betaling, wat erop lijkt te wijzen dat de gemeente of de meergemeentezone, indien ze haar personeel zelf zou willen uitbetalen, daarom moet verzoeken.

Het woordje «vragende» dient bijgevolg te worden geschrapt. Iedere gemeente dient immers zelf haar personeel te kunnen uitbetalen, zonder dat zij daar specifiek moet om verzoeken.

Hugo VANDENBERGHE.
Erika THIJS.

Justification

La rédaction imprécise de cette disposition engendre l'insécurité juridique.

C'est ainsi que l'on ne voit pas clairement par quelle autorité et dans quelles conditions les membres du personnel de la police locale seront payés. L'article 140ter, alinéa 2, 6°, projeté semble offrir une solution de rechange («l'exécution du paiement pour le compte de la zone ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI»).

La suppression de l'alinéa 2 du point 6 lève cette ambiguïté.

À l'alinéa 3 du même article, par contre, cette tâche semble être confiée au Service central des dépenses fixes («le SCDF exécute les décisions prises ...»), alors qu'en vertu de l'article 140quater, alinéa 3, 2°, la police locale demande la transmission du calcul et des données nécessaires au paiement, ce qui semble indiquer que la commune ou la zone de police pluricommunale, si elle veut payer elle-même son personnel, doit en faire la demande.

Le mot «demanderesse» doit donc être supprimé, car chaque commune doit pouvoir payer elle-même son personnel sans devoir en faire spécifiquement la demande.

N° 4 DE M. VANDENBERGHE ET MME THIJS

Art. 23

À l'article 140quater, alinéa 3, 2°, proposé, supprimer le mot «demanderesse».

Justification

La rédaction imprécise de cette disposition engendre l'insécurité juridique.

C'est ainsi que l'on ne voit pas clairement par quelle autorité et dans quelles conditions les membres du personnel de la police locale seront payés. L'article 140ter, alinéa 2, 6°, projeté semble offrir une solution de rechange («l'exécution du paiement pour le compte de la zone ou la transmission des éléments de paiement requis au secrétariat social GPI»).

La suppression de l'alinéa 2 du point 6 lève cette ambiguïté.

À l'alinéa 3 du même article, par contre, cette tâche semble être confiée au Service central des dépenses fixes («le SCDF exécute les décisions prises ...»), alors qu'en vertu de l'article 140quater, alinéa 3, 2°, la police locale demande la transmission du calcul et des données nécessaires au paiement, ce qui semble indiquer que la commune ou la zone de police pluricommunale, si elle veut payer elle-même son personnel, doit en faire la demande.

Le mot «demanderesse» doit donc être supprimé, car chaque commune doit pouvoir payer elle-même son personnel sans devoir en faire spécifiquement la demande.